

[Weikop.]

med — jeg har sagt det samme i udvalget — at kontrollen vil medføre blot 100 kr.s udgift for hver af de erhvervsdrivende, vil det betyde 20 mill. kr. i omkostninger, som forbrugerne naturligvis vil komme til at betale, for efter forslaget må de faktiske udgiftsstigninger indregnes i priserne. Altså, på den ene side en omkostningsstigning på allermindst 20 mill. kr. for erhvervene og måske millionudgifter til statens kontrol, på den anden side monopoldirektoratets opfattelse, at et avancement under de nu foreliggende forhold er uden værdi. Det gør det — da i hvert fald for mig — fuldkommen uforståeligt, at regeringen har fremsat sit forslag, et forslag, som da heller ikke har kunnet gennemføres. Jeg må sige, jeg beklager egentlig, at den højtærede handelsminister har skullet kæmpe for et forslag, hvorom jo den højtærede statsminister i Studenterforeningen ifølge dagspressen skal have sagt, at det måske ikke er så begavet formuleret. Jeg skal skam i modsætning til statsministeren ganske afholde mig fra at sige noget om, hvorvidt forslaget eller forslagsstillerne er begavede eller ej, det kunne aldrig falde mig ind; i stedet for kunne man måske nok udtrykke en stille undren over, at handelsministeren har undervurderet tingets og befolkningens sunde sans ved fremsættelsen af sit forslag.

Hvad er der så blevet tilbage af regeringens forslag bortset fra bestemmelsen om vægtangivelse på pakkede varer? Jo, der er kommet en bestemmelse om, at der skal sættes et arbejde i gang med det formål for øje at sammenligne priserne på varer her i landet med priserne på tilsvarende varer i udlandet for at se, om importbegrensning fører til urimelige prisforhold. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg) sagde, at vi stillede os afvisende. Det har vi ikke gjort. Denne bestemmelse har vi ikke haft noget imod, det har vi udtrykkelig sagt; men hvad vi også har sagt, er dette, at en sådan bestemmelse ikke hører hjemme i en særlig lov, men efter vor mening hører hjemme i vareforsyningsloven. Vi stillede derfor forslag om at opfordre handelsministeren til at ændre vareforsyningsloven således, at vi, venstre og konservative, imødekom både

det radikale venstres og socialdemokraternes tanker på dette område.

Ja, jeg har lov at sige, at vi endog gik videre end socialdemokraterne og det radikale venstre, idet vi foreslog, at der skulle kunne foretages sådanne undersøgelser efter anmodning af interesserede organisationer. Men jeg tør sige, når der nu tales om afvisning, at det var os, der blev afvist, for det var vore forslag, der blev fejlet af bordet. Måske var årsagen den — jeg ved det ikke — at vi ville pålægge handelsministeren at foretage sådanne undersøgelser; medens socialdemokraternes og de radikales forslag går ud på at bemyndige monopoltilsynet til i samråd med direktoratet for vareforsyning at foretage undersøgelserne. . . (Bertel Dahlgaard: Ikke bemyndig!) . . . pålægge monopoltilsynet, undskyld. Men alligevel, her nærer vi dog øjensynlig større tillid, meget større tillid, til handelsministeren, end socialdemokratiet og det radikale venstre; under alle omstændigheder finder vi det rigtigst, at ministeren har ansvaret, også fordi det er ministeren, der skal redegøre for undersøgelsernes resultat i vareforsyningsudvalget. Det er da noget ejendommeligt noget, at socialdemokratiet og det radikale venstre i deres forslag på den ene side pålægger monopoltilsynet en opgave og på den anden side pålægger ministeren at redegøre for opgavens resultater i vareforsyningsudvalget, med andre ord: sætter ministeren ud af spillet, sådan at hun skal tage kløene for et arbejde, som det ikke er pålagt hende at udføre. Ærlig talt, mon man ikke er kommet for langt ud med at give bemyndigelser? Vi synes, man skal koordinere tingene, hvor det er muligt, og jeg beklager sandelig, at hverken det radikale venstre eller socialdemokratiet vil tilslutte sig vore tanker. Da vort saglige forslag ikke har vundet tilslutning, må vi stemme imod flertallets forslag.

Tilbage af det hele bliver så ændringsforslagets § 1, som går ud på, at der på anmodning af forbrugerorganisationer kan foretages undersøgelser af pris- og avanceforhold, såfremt monopoltilsynet finder, der er begrundet formodning om, at prisdannelsen er urimelig. Jeg kunne forresten også godt lide at vide: Hvad er forbrugerorganisationer? Det forekommer mig at